

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.265 van 6 november 2012
in de zaak A. 204.815/XII-6942**

In zake: Daniël VAN DE WOUWER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Mertens
kantoor houdend te 3580 Beringen
Scheigoorstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de XIOS HOGESCHOOL LIMBURG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 11 mei 2012, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

“Het besluit van de Raad van Bestuur van XIOS Hogeschool Limburg d.d. 14.03.2012 waarin de beslissing van 17 november 2009 waarbij wordt beslist om geen van beide kandidaten aan te stellen als departementshoofd in het departement SAW van de XIOS Hogeschool en om een waarnemend departementhoofd aan te stellen, wordt bevestigd en [Daniël Van De Wouwer] dus niet herbenoemd wordt als departementshoofd.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag over het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing opgesteld op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 september 2012 en op 23 oktober 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wim Mertens, die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is als lector verbonden aan het departement Sociaal-Agogisch Werk (hierna: SAW) van de Xios Hogeschool Limburg. Vanaf februari 2004 tot 30 september 2005 is hij aangesteld als waarnemend departe-

mentshoofd van het betrokken departement en, vervolgens, van 1 oktober 2005 tot 30 september 2009, als departementshoofd.

3.2. Ingevolge de vacantverklaring voor een nieuwe aanstelling als departementshoofd, dienen verzoeker en J.V., een collega-personeelslid, in april 2009 hun kandidatuur in.

Op 27 mei 2009 beslist de raad van bestuur na geheime stemming om J.V. aan te stellen als departementshoofd.

Bij brief van 11 juni 2009 tekent verzoeker bij het college van beroep bezwaar aan tegen de voornoemde beslissing.

Bij schrijven van diezelfde dag stelt ook de regeringscommissaris beroep in bij de bevoegde minister tegen diezelfde beslissing.

Op 26 juni 2009 verklaart het college van beroep het bezwaar van verzoeker ontvankelijk en gegrond en adviseert het de raad van bestuur de aanstellingsbeslissing van J.V. te “vernietigen”.

Bij schrijven van 9 juli 2009 geeft de minister het hogeschoolbestuur te kennen dat hij het beroep van de regeringscommissaris gegrond acht, reden waarom hij de hogeschool verzoekt, met toepassing van artikel 250 van het decreet van 13 juli 1994 ‘betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap’ (hierna: het hogescholendecreet) binnen dertig dagen een nieuwe beslissing te treffen, dan wel de bedoelde beslissing in te trekken.

3.3. Op 31 augustus 2009 beslist de raad van bestuur de aanstelling van J.V. als departementshoofd SAW in te trekken en verzoeker van 1 oktober 2009 tot 30 september 2013 in diezelfde hoedanigheid aan te stellen.

Bij brief van 11 september 2009 tekent J.V. bij de hogeschool bezwaar aan tegen de voornoemde beslissingen.

Op 25 september 2009 verklaart het college van beroep het bezwaar van J.V. ongegrond en adviseert het de raad van bestuur de beslissing te handhaven.

Op 30 september 2009 stelt de regeringscommissaris bij de minister beroep in tegen de hogeschoolbeslissingen van 31 augustus 2009.

Bij schrijven van 16 oktober 2009, aangevuld met een tweede schrijven van 12 november 2009, geeft de minister het hogeschoolbestuur te kennen dat hij het beroep van de regeringscommissaris alweer gegrond acht, reden waarom hij de hogeschool verzoekt binnen dertig dagen een nieuwe beslissing te treffen, dan wel de bedoelde beslissing in te trekken.

3.4. Op 17 november 2009 overweegt de raad van bestuur dat een voorstel van beslissing houdende aanstelling van verzoeker tot departementshoofd met bijbehorende motivering ter geheime stemming werd voorgelegd, maar dat het niet de vereiste meerderheid van de stemmen behaalde, waarna hij beslist “de beslissing BRVB/2009/036 van 31/08/2009 m.b.t. de aanstelling van dhr. D. Van De Wouwer als departementshoofd SAW in te trekken” en het bestuurscollege te vragen om een waarnemend departementshoofd SAW aan te stellen.

Bij schrijven van 30 november 2009 tekent verzoeker bij het hogeschoolbestuur beroep aan tegen de beslissing van 17 november 2009 van de raad van bestuur.

Op 4 januari 2010 beslist het college van beroep het beroep van verzoeker ongegrond te verklaren en de raad van bestuur te adviseren de genomen beslissing te handhaven. Dit advies heeft verzoeker aangevochten in de zaak met nummer A. 195.330/XII-6094. Bij arrest nr. 213.755 van 8 juni 2011 is het door de

Raad van State volgens een versnelde rechtspleging vernietigd met toepassing van artikel 30, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in samenhang met artikel 14*quinquies* van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak’.

3.5. Op 20 januari 2010 beslist de raad van bestuur om de beslissing van 17 november 2009 tot intrekking van de beslissing van 31 augustus 2009 te handhaven. Deze beslissing heeft verzoeker aangevochten in de zaak met nummer A. 195.686/XII-6125. Bij arrest nr. 212.346 van 31 maart 2011 is ze door de Raad van State, eveneens volgens een versnelde rechtspleging, vernietigd.

3.6. Op 6 september 2011 herneemt het college van beroep de procedure inzake het op 30 november 2009 door verzoeker ingediende beroepschrift, gericht tegen de beslissing van 17 november 2009, waarbij zijn aanstelling als departementshoofd SAW wordt ingetrokken. Na verzoeker te hebben gehoord, verklaart het beroepscollege het beroep van verzoeker gegrond en adviseert het aan de raad van bestuur om zijn beslissing van 17 november 2009 in te trekken en zijn beslissing van 31 augustus 2009 te handhaven. Het college geeft hiervoor volgende motivering:

“Overwegende dat artikel 13 van het reglement betreffende de procedure en de voorwaarden voor aanstelling van de departementshoofden, zoals goedgekeurd door de raad van bestuur op 01.04.2009, het volgende bepaalt:

De Raad van Bestuur stelt het departementshoofd aan op basis van het advies van het assessmentbureau, én van het advies van de departementsraad.

De Raad van Bestuur kan de betrokken kandidaten horen, indien een lid dit vraagt en indien minstens 1/30 van de aanwezige stemgerechtigde leden hiermee instemt.

Overwegende dat artikel 16 van hetzelfde reglement het volgende bepaalt :

Wanneer, bij het verstrijken van het mandaat voor departementshoofd, de door de Raad van Bestuur aangeduide kandidaat, opnieuw kandidaat is en hij/zij een positieve evaluatie heeft die niet ouder is dan één jaar, moet betrokkene niet aan een assessment, zoals beschreven in Hoofdstuk III van dit reglement, worden onderworpen.

Na een advies van de betrokken departementsraad, wordt betrokkene voor aanstelling voorgesteld aan de raad van bestuur.

Overwegende dat de heer Van De Wouwer, als zittend departementshoofd, over een positieve evaluatie beschikte en over een gunstig advies van de departementsraad;

Overwegende dat de tegenkandidate door het assessment als geschikt werd bevonden, doch een negatief advies kreeg van de departementsraad;

Overwegende dat derhalve de heer Van De Wouwer bij toepassing van voormeld artikel 16 van het reglement had moeten voorgesteld worden als departementshoofd, zodat de beslissing van de Raad van Bestuur dd. 17.11.2009 dient ingetrokken en de vroegere beslissing van aanstelling dient gehandhaafd.”

3.7. De raad van bestuur van de Xios Hogeschool hoort vervolgens verzoeker op 14 maart 2012. De raadsman van verzoeker “wijst er de leden van de Raad van Bestuur [...] op dat de Xios Hogeschool in een recent verleden op negatieve wijze in de media is gekomen en hoopt dat dit dossier niet hetzelfde lot moet ondergaan als het dossier dat aanleiding heeft gegeven tot de gekende heisa”. Daarna worden aan de heer Van De Wouwer de volgende vragen gesteld en door hem beantwoord:

“- Welke is uw concrete motivatie om het departement SAW te leiden?

Hij wijst er op dat hij reeds het departement heeft geleid vanaf 2002 en dat onder zijn bewind in 2004 een positieve visitatie kon worden bereikt. Hij heeft het sociaal werk een verankering willen geven binnen Xios en in de provincie Limburg. De positieve visitatie in 2004 was de bevestiging dat er in de opleiding voldoende dynamiek is en aansluiting tussen theorie en praktijk.

Bovendien heeft hij bijzonder veel ervaring in het welzijnswerk. Hij heeft de drijfveer om van SAW een karaktervolle opleiding te maken.

- Het verslag van de ombudsman aangaande de werking binnen het departement SAW stelt een aantal problemen bloot binnen de opleiding gedurende de voorbije jaren en besluit ondermeer met de aanbeveling dat het departement moet geleid worden door een neutraal en onpartijdig departementshoofd die de ‘kampvorming’ overstijgt. Hoe ziet hij zichzelf als neutraal persoon?

Hij wil een departement met uitstraling, en zulks vereist neutraliteit.

- Heeft hij een concreet actieplan om de problemen rond het departement zoals ondermeer aangekaart door de Vlaamse ombudsman op te lossen?

Hij heeft niet officieel kennis van het betreffende verslag, enkel via media en ‘de wandelgangen’. Maar om zijn doelstellingen na te streven moeten personeelsleden afstand nemen van hun persoonlijke conflicten. Men moet bezig zijn met uitstraling en doelstellingen van de opleiding. Enkel daarover mogen er zich bepaalde conflicten onder personeelsleden voordoen.

Er is een mentaliteitswijziging nodig onder de personeelsleden met rugsteun van de Xios-leiding.”

3.8. Na aldus verzoeker te hebben gehoord, beslist de raad van bestuur over het door verzoeker ingesteld beroep tegen de beslissing van 17 november 2009 als volgt:

“Voorafgaand

De Raad van Bestuur neemt akte van:

- de gunstige evaluatie door de algemeen directeur;
- het gunstig advies van de departementsraad;
- het advies van het college van beroep van 6 september 2011.

De Raad van Bestuur betreurt in eerste instantie het feit dat zij wordt afgedreigd met stappen naar de media toe indien geen positieve beslissing wordt genomen.

Aangaande de motivatie van de heer Van De Wouwer

Zij stelt vast dat de motivatie van de heer Van De Wouwer bijzonder vaag blijft en wordt gestaafd met zeer algemene bewoordingen. Het woord ‘drijfveer’ komt meermaals voor in zijn betoog, zonder verdere concretisering.

Aangaande de bestaande problemen binnen het departement SAW en het vereiste van neutraliteit en objectiviteit.

Een personeelslid van SAW heeft op 12 september 2011 bij de Vlaamse ombudsman melding gedaan van een ‘onregelmatigheid’, die later door de Vlaamse ombudsman werd omschreven als ‘een onregelmatigheid bij Xios, dpt. SAW, dat nalaat om een probleem van inadequaat leidinggeven en grensoverschrijdend gedrag doortastend aan te pakken, waardoor er momenteel een cultuur van angst heerst bij het departement’.

De melding werd gedaan in toepassing van artikel 3, § 2 van het Ombudsdecreet van 7 juli 1998. Naar aanleiding van deze melding heeft de Vlaamse ombudsman een uitvoerig onderzoek gedaan naar de werking van het departement SAW in de periode vanaf 2008.

Dit onderzoek heeft geresulteerd in een aantal bevindingen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een lijvig verslag en in een aantal aanbevelingen / verzoeningsvoorstellen.

De Vlaamse ombudsman stelt in zijn verslag dat er sprake zou zijn van een verziekte huiscultuur binnen het departement SAW die reeds dateert van 2008. Hij baseert zich hierbij deels op het rapport [H], de externe procesbegeleider die de opdracht kreeg het departement SAW door te lichten en oplossingen aan te reiken voor een betere werking. Hij verwijst tevens naar een strijd tussen 2 kampen in het kader van de aanstelling van het DH voor de periode 2009 - 2013 om vervolgens het volgende verzoeningsvoorstel te lanceren:

‘Derde verzoeningsvoorstel

Orde op zaken stellen aan het hoofd van SAW, middels de aanstelling van een departementshoofd dat neutraal staat tegenover het verleden. Dit departementshoofd hoort door de leiding van Xios ondersteund te worden om zijn of haar autoriteit in het departement te vestigen.'

In het licht van dit verzoeningsvoorstel - aanbeveling en de achterliggende vaststellingen van de Vlaamse ombudsman kan beroeper niet aanzien worden als een DH die neutraal staat tegenover het verleden. De aanstelling van beroeper als DH zou dan ook tot gevolg hebben dat Xios het gehele rapport van de Vlaamse ombudsman naast zich neerlegt.

In casu heeft het bestuurscollege reeds in haar vergadering van 17 januari 2012 beslist het ontwikkelingstraject SAW goed te keuren en met onmiddellijke ingang tot uitvoering over te gaan gelet op:

- de aanslepende problematiek van afwezigheid van duidelijk leiderschap in het departement SAW
- de aanhoudende verdeeldheid binnen het team
- het ontbreken van een duidelijke missie vanwege de opleiding
- het sterk traditioneel opgevat opleidingsprogramma
- het dalende aantal studenten in de voorbije jaren
- de feedback uit de mondelinge rapportage visitatiecommissie

Het bestuurscollege heeft beslist om het verzoeningsvoorstel van de Vlaamse ombudsman te aanvaarden, zonder afbreuk te doen aan de uitspraken van de Raad van State en de van toepassing zijnde reglementaire bepalingen. Hiermee heeft het bestuurscollege duidelijk te kennen gegeven dat zij geen beslissing kon of wenste te nemen alvorens de Raad van Bestuur uitspraak heeft gedaan in het kader van huidige procedure zoals ingeleid door beroeper.

De Raad van Bestuur is er zich van bewust dat een aantal bevindingen van de Vlaamse ombudsman ernstig moeten genomen worden, zeker in het licht van de nakende visitatiecommissie.

Zij meent hierbij dat de uitvoering van het ontwikkelingstraject zoals goedgekeurd door het bestuurscollege alle kansen moet krijgen en dat de aanbeveling van de Vlaamse ombudsman tot aanstelling van een neutraal persoon als DH hiertoe bijdraagt.

Volgens de conclusies van het rapport [H] en de bevindingen van de Vlaamse ombudsman moet worden geoordeeld dat de aanstelling van beroeper als DH niet optimaal bijdraagt tot het herstel van de toestand binnen het departement SAW.

De Raad van Bestuur heeft gepeild naar de visie van de heer Van De Wouwer omtrent zijn neutraliteit en objectiviteit en heeft de vraag gesteld naar een concreet actieplan om tegemoet te komen aan de problemen zoals hierboven geschetst.

De heer Van De Wouwer blijkt evenwel geen enkel concreet plan te hebben om de problemen binnen SAW aan te pakken. Hij straalt een oude cultuur uit die net aan de kaak is gesteld door de ombudsman. Bovendien meent hij dat een mentaliteitswijziging nodig is bij de personeelsleden, hetgeen er op wijst dat er op heden geen gezonde mentaliteit is. Nochtans heeft de heer

Van De Wouwer reeds geruime tijd de kans gehad om te werken aan deze mentaliteit, tijdens zijn mandaat als departementshoofd.

De heer Van De Wouwer geeft geen enkel concreet actiepoint terwijl het departement een krachtig signaal nodig heeft.

De Raad van Bestuur beslist dan ook om het derde verzoeningsvoorstel van de Vlaamse ombudsman te volgen in die zin dat een neutraal persoon moet aangesteld worden als DH. Beroeper kan dienaangaande niet aanzien worden als een neutraal persoon om de redenen zoals hierboven vermeld.

3. Beslissing:

De Raad van bestuur:

Beslist, uitspraak doende over het beroep van verzoeker, om het beroep ontvankelijk te verklaren en opnieuw uitspraak doende:

De beslissing van 17 november 2009 te bevestigen om redenen zoals hierboven vermeld.”

IV. Toepassing kortedebattenprocedure

A. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. Verwerende partij werpt op de terechtzitting van 4 september 2012 aan verzoeker tegen dat ondertussen een (externe) vacature is gelanceerd, dat een ander departementshoofd is aangesteld, dat in die procedure verzoeker zich in tegenstelling tot zijn vroegere concurrent J.V. zelfs geen kandidaat heeft gesteld en waartegen hij ook niets heeft ondernomen. Dit ontnemt volgens verwerende partij verzoeker actueel belang bij zijn beroep.

Beoordeling

5.1. Verwerende partij laat na op de zitting van 4 september 2012, of voorafgaand aan die zitting, ook maar enig stuk neer te leggen dat de feitelijke grond van haar exceptie kan staven. Verzoeker verklaart op diezelfde zitting van die aanstellingsbeslissing daarenboven geen weet te hebben.

5.2. Later door verwerende partij neergelegde stukken doen ervan blijken dat het om een waarnemende en tijdelijke – “voor 6 maanden” – aanstelling gaat waartoe de raad van bestuur op 8 mei 2012 heeft beslist. Verwerende partij erkent zelf dat een dergelijke beslissing tot aanstelling van een tijdelijk waarnemend departementshoofd het belang van verzoeker bij huidig beroep onverlet laat, zodat van hem niet moet worden verwacht dat hij die aanstelling aanvecht.

6.1. Wel houdt verwerende partij vol dat het enkele feit dat verzoeker zich niet kandidaat stelde op het ogenblik van het uitschrijven van de externe vacature tegenspreekt dat hij nog belang koestert om departementshoofd te worden en dat hij dus toch zonder actueel belang is bij zijn beroep.

6.2. Het is een zienswijze die de Raad van State niet bijvalt. Waar het verzoeker om te doen is, is departementshoofd te blijven, volwaardig en niet tijdelijk of waarnemend. Het kan hem niet kwalijk worden genomen dat hij in afwachting van de uitspraak over het voorliggend beroep verkiest om in de luwte te blijven en zich niet opnieuw als kandidaat manifesteert om tijdelijk waarnemend departementshoofd te worden. Het zou overigens verbazen, mocht verwerende partij oprecht betogen dat verzoeker een reële kans maakte op een heroverweging van de thans bestreden beslissing van de raad van bestuur om hem niét aan te stellen als departementshoofd; minstens al de vaststelling dat verwerende partij niet spontaan is gekomen tot intrekking van de bestreden beslissing na het voor haar negatief uitvallend auditoraatsverslag maar er integendeel de verdediging van blijft opnemen, is voldoende illustratief hoe zij daarover denkt.

B. Ten gronde

(i) Vooraf

7. Na een vernietigingsarrest en ter verwezenlijking van het rechtsherstel heeft de bevoegde overheid in principe de mogelijkheid, niet alleen om de procedure te hernemen vanaf het ogenblik waarop de door de Raad van State

vastgestelde onregelmatigheid zich heeft voorgedaan, maar ook – althans indien zij daarvoor wettige redenen heeft – om de procedure vanaf een eerder punt of zelfs van meet af aan te hernemen óf zelfs, ervan af te zien.

De Raad van State stelt vast dat verwerende partij om haar moverende redenen niet formeel heeft beslist om de lopende procedure tot benoeming van een departementshoofd stop te zetten. Integendeel ziet zij het zo dat zij, geconfronteerd met het administratief beroep van verzoeker tegen de intrekking van zijn benoeming, hierover uitspraak moet laten volgen. De Raad van State beoordeelt bijgevolg in deze kortedebattenprocedure vanzelfsprekend de aangevoerde middelen en het verweer in dat door verwerende partij zelf bepaalde kader.

(ii) Eerste middel

Standpunt van de partijen

8. In het eerste middel voert verzoeker de schending aan, onder meer, van het recht om gehoord te worden. Hij is wel gehoord door de raad van bestuur, maar zijn oorspronkelijke argumenten zijn er niet meer behandeld en besproken. De beslissing is integendeel “gemotiveerd op grond van elementen die niet ter inzage waren en nooit ter kennis zijn gesteld van de verzoekende partij voorafgaand aan de hoorzitting en de bestreden beslissing”:

“Daarenboven heeft hij uitdrukkelijk vermeld dat hij via de media vernomen had dat er een verslag is opgesteld door de ombudsman aangaande de werking binnen het departement SAW maar dat hij daarvan geen kennis had, zeker niet wat betreft de inhoud. Toch werd hem daarover een vraag gesteld waarop hij zonder voorafgaande kennis van het verslag direct heeft geantwoord zoals in de bestreden beslissing vermeld.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat de Raad van Bestuur zich baseert op een onderzoek van de Vlaamse Ombudsman n.a.v. een klacht door een personeelslid van SAW van 12.09.2011.

Dit zijn allemaal feiten en documenten die op het moment van het indienen van het beroep dat tot de alhier bestreden beslissing aanleiding heeft gegeven en op het moment van de hoorzitting van 14.03.2012 helemaal niet bekend waren aan verzoekende partij.

Verzoekende partij heeft zich daarop dan ook niet behoorlijk kunnen voorbereiden om daaromtrent toelichting te geven en zich ook niet kunnen verdedigen.

Het rapport [H] waarnaar verwezen wordt, is verzoekende partij helemaal niet bekend. De daarin vermelde verzoeningsvoorstellen evenmin.”

9. In de nota met opmerkingen noemt verwerende partij het onjuist, te stellen dat zij zich heeft gebaseerd op het verslag van de Vlaamse ombudsman; enkel heeft zij diens bekommernissen en bemerkingen ter harte genomen. Zij verklaart niet in te zien waarom verzoeker inzage gekregen zou moeten hebben in het verslag van de ombudsman en de achterliggende rapporten.

Beoordeling

10. De zienswijze van verwerende partij kan weerom door de Raad van State niet worden bijgevalen. Ze strijdt met al wat is te lezen in de hiervóór *sub* 3.8 aangehaalde motivering, die er volgens de Raad van doet blijken, zonder enige marge tot twijfel te laten, dat het dragende motief van de bestreden beslissing te vinden is in het zogenaamde derde verzoeningsvoorstel van de ombudsman, namelijk “de aanstelling van een departementshoofd dat neutraal staat tegenover het verleden”, gecombineerd met de vaststelling dat verzoeker “[i]n het licht van dit verzoeningsvoorstel [...] niet aanzien [kan] worden als een [departementshoofd] die neutraal staat tegenover het verleden”, wat erin resulteert dat de raad van bestuur “beslist dan ook om het derde verzoeningsvoorstel van de Vlaamse ombudsman te volgen in die zin dat een neutraal persoon moet aangesteld worden”.

11. De op de overheid rustende verplichting om de belanghebbende vooraf de gelegenheid te geven om voor zijn belangen op te komen vindt in beginsel en behoudens een bepaling in anders luidende zin, geen toepassing binnen het raam van benoemingsprocedures, zelfs niet ten opzichte van kandidaten die voor benoeming worden afgewezen.

De voorliggende beslissing evenwel strekt ertoe, niet de kandidaatstelling van verzoeker af te wijzen maar wel om de aanstelling van verzoeker tot departementshoofd waartoe eerder daadwerkelijk al wás besloten, in te trekken dan wel deze intrekking te handhaven in graad van beroep. Ze leidt met andere woorden tot de beëindiging van de dienstverbintenis en is aldus een belastende maatregel die de rechtstoestand van verzoeker in niet geringe mate wijzigt. Daarenboven is ze gesteund, zoals gezien, op een aanbeveling van de Vlaamse ombudsman die refereert aan “achterliggende vaststellingen” die “het voorwerp hebben uitgemaakt van een lijvig verslag” dat deels steunt op een “rapport [H]”. Blijkens de motivering van de bestreden beslissing is ze daarenboven gesteund op verzoekers gedrag dat hem als een tekortkoming wordt aangerekend, want hij “straalt een oude cultuur uit die net aan de kaak is gesteld door de ombudsman”.

De hoorplicht is op een dergelijke maatregel van toepassing.

12. Toen verzoeker destijds zijn bezwaar indiende, was er nog geen sprake van deze aanbeveling van de ombudsman, bestonden niet de achterliggende verslagen en rapporten. Ze zijn een nieuw gegeven.

In tegenstelling tot verwerende partij ziet de Raad van State dan ook zeer goed in waarom verzoeker met reden vraagt dat hij inzage zou krijgen in dat verslag en in die achterliggende rapporten. Het is immers niet meer dan de vertaling *in concreto* van het door verzoeker ingeroepen recht om nuttig zijn standpunt naar voor te mogen brengen. Verzoeker betoogt terecht dat hij in de hiervóór geschetste concrete omstandigheden van deze zaak zijn standpunt slechts nuttig kon uiteenzetten als hij voorafgaand aan de hoorzitting van de raad van bestuur, kennis kreeg van het volledige dossier dat aan de beslissende overheid was overgelegd, zodat hij met betrekking tot elk van de bestanddelen ervan zijn standpunt kenbaar kon maken.

13. Het eerste middel is gegrond. Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

V. De vordering tot schorsing

14. De nietigverklaring van de bestreden beslissing heeft tot gevolg dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan geen voorwerp meer heeft.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 14 maart 2012 waarbij de raad van bestuur van de Xios Hogeschool Limburg, uitspraak doende over een beroep van Daniël Van De Wouwer, zijn eerder op 17 november 2009 genomen beslissing handhaaft om “de beslissing BRVB/2009/036 van 31/08/2009 m.b.t. de aanstelling van dhr. D. Van De Wouwer als departementshoofd SAW in te trekken”.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 november 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Geert Van Haegendoren